

KURJER POZNAŃSKI

wychodzi dwa razy dziennie

w wydaniu porannem i wieczornem. — w niedziele i święta tylko wydanie poranne. — w dni poświęczone tylko wydanie wieczorne

Odpowiedzialni kierownicy działów: kultury i sztuki Witold Noskowski, gospodarczego i giełdowego dr. Marjan Chelminowski, za inne działy odpowiada Edmund Rakowski, za ogłoszenia i reklamy Antoni Leśniewicz, wszyscy w Poznaniu.

Dyrektor wydawnictwa: Roman Leitgeber

Wydawnictwo Sp. Akc. Drukarnia Polska
w Poznaniu, św. Marcin 70

Redaktor Bohdan Jarochowski

Nr. 527

Poznań, czwartek dnia 14 listopada 1929

Rok XXIV

„Prawda“ a umowa polityczna i finansowa b. pos. Mańkowskiego i tow. z b. wojew. Borkowskim

Na wtorkowym zebraniu Stronnictwa Narodowego w Ogrodzie Zoologicznym przyjęto oklaskami wywody posła Narodowej Partji Robotniczej p. Milczyńskiego w sprawie obrony ziemi i wogóle dzisiejszych stosunków. Przypominamy, że poseł Milczyński został prezesem wojewódzkim N. P. R. w miejsce p. Kosowskiego, usuniętego przez N. P. R. z tego stanowiska za to, że zawarł umowę z b. wojewodą Borkowskim, w której uzależnił od niego N. P. R. i Zjednoczenie Zawodowe Polskie. Z tej samej przyczyny musiał złożyć mandat poseł Mańkowski.

Wspomniana umowa brzmi, jak następuje:

„Umowa

„Nar. Partja Robotnicza w Wielkopolsce oraz Zjedn. Zawodowe Pol. zobowiązują się mocą niniejszego pisma współpracować z Rządem Pana Marszałka Piłsudskiego i kierować się wskazówkami, uzgodnionymi z J. W. Panem Wojew. Pozn. Dunin-Borkowskim, wzamian za to, iż Pan Wojew. poprze Nar. Part. Rob. oraz Z. Z. P. we wszystkich poczynaniach, nie stojących w kolizji z interesami Państwa, oraz Republiki Polskiej.

„Obie strony przyrzekają, iż wszelkie posunięcia polityczne będą uzgodnione łącznie.

„Pan Wojew. poznański będzie udzielał stałej pomocy finansowej Z. Z. P. oraz N. P. R. w granicach jego kompetencji i to tak długo, jak długo będzie trwała współpraca N. P. R. i Z. Z. P. z Rządem i z Województwem.

„Nar. Partja Rob. zobowiązuje się łącznie nie prowadzić akcji opozycyjnej przeciw poczynaniom Rządu.

„Zobowiązanie niniejsze sporządzono na dwóch egzemplarzach i podpisały je obie strony.

„Poznań, 8 sierpnia 1929.

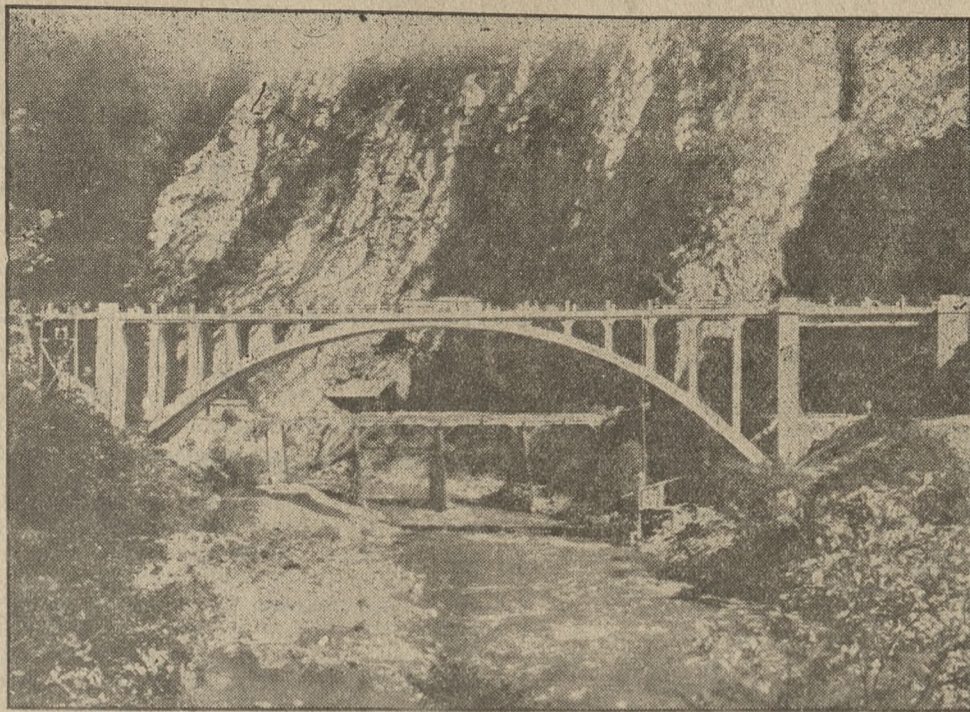
Dunin-Borkowski
Franciszek Mańkowski
Michał Kosowski
Jan Bartkowiak

Tyle dokument. Umowa powyższa rzuca tak jasne świadectwo na stosunki dzisiejsze, że nie wymaga z naszej strony żadnego komentarza. Natomiast ze strony N. P. R. niezbędne jest wyjaśnienie opinii publicznej roli organu „Prawdy”.

„Prawda“ zupełnie zaniechała walki z „sanacją”. W sprawie umowy likwidacyjnej „Prawda“ milczy, a raczej między wierszami broni jej. Miało się nie „Prawdzie” pojawić oświadczenie polityczne zarządu N. P. R., ale go nie widać. O przemówieniu wtorkowym posła Milczyńskiego, jak wogóle o całej manifestacji w obronie ziemi „Prawda“ nie daje ani słowa. Równocześnie „Prawda“, która miała dotąd zawsze kłopoty, powiększyła swą objętość do ośmiu stron, zapewnionych zresztą zupełnie mdłymi rzeczami.

Zapytujemy czy stoi to w związku z sierpniową umową pp. Mańkowskiego i Kosowskiego i Bartkowiaka z b. wojewodą Borkowskim, względnie, czy istnieje jeszcze jaka specjalna umowa w sprawie „Prawdy”. Jedno nie ulega żadnej wątpliwości: „Prawda“ przestała być tem, czem była przed sierpniem.

Narodowa Partja Robotnicza wypiera się roboty pp. Mańkowskiego, Kosowskiego i Bartkowiaka, ale „Prawda“ występująca w roli organu N. P. R., pisze jak gdyby ją zobowiązywały dalej śluby tych panów. Rzecz wymaga jasnego postawienia.

Największy most betonowy w Austrii, zbudowany nad rzeką Enns w Styrii.

Pomysły nacjonalistów niemieckich

Berlin, 14. 11. (Tel. wł.) Wychoźący w Flensburgu w języku niemieckim dziennik „Der Schleswiger”, organ mniejszości duńskiej północnego Szlezewiku, wystąpił z sensacyjnymi rewelacjami, opartymi na poufnych i wiarygodnych informacjach.

Według informacji tych, prawicowo-radykalne żywioły prowincji Szlezewik i Holsztyn dążą do urzeczywistnienia planu oderwania prowincji tych od Prus w drodze plebiscytu ludowego i proklamowania samodzielnego państwa.

Inicjatorzy tej akcji politycznej wykorzystują niezadowolenie radykalnego chłopstwa, skierowane przeciwko Berlinowi i Prusom.

Zakulisowym protektorem politycznym projektu przyswieca jako cel dalszy nadzieja rozpętania w całych Niemczech prawicowo-rewolucyjnego ruchu.

Według planu tego Szlezewik i Holsztyn odegrać mają rolę Piemontu, z którego wyjdzie akcja nacjonalistycznego zjednoczenia całych Niemiec.

B. Z.

Kolonizacja pogranicza polskiego

reemigrantami niemieckimi z Sowieców

Berlin, 13. 11. (PAT). Cała prasa niemiecka ogłasza dziś odezwy niemieckiego Czerwonego Krzyża i towarzyszt humanitarnych, wzywające społeczeństwo niemieckie do spieszenia z pomocą finansową kolonistom niemieckim, którzy masowo emigrują z Rosji sowieckiej.

W dniu jutrzejszym odbędzie się narada przywódców partyjnych przy udziale kilku ministrów, których celem będzie zajęcie się osiedleniem części reemigrantów niemieckich na pograniczu wschodnim w ramach programu kolonizacji Niemiec na wschodzie. Poza

tem ma być omówiona możliwość przyjęcia na zimę jak największej części reemigrantów niemieckich zanim będą oni mogli wyjechać do Kanady.

Według ostatnich wiadomości, w obozach koncentracyjnych pod Moskwą białkuje około 13.000 reemigrantów niemieckich w tem 10.000 menonitów reszta zaś katolików i protestantów.

Prasa niemiecka protestuje energicznie przeciwko stanowisku Sowieców, które czynią reemigrantom wiele trudności przy uzyskiwaniu pasportów na wyjazd.

Nowy sojusznik litewski

Kowno, 13. 11. (PAT). B. min. spraw zagr. Puriczkiś, członek kowieńskiego stowarzyszenia litewsko-ukraińskiego sojuszu wygłosił dziś przez radio odczyt na temat: „Litwini i Ukraińcy”.

W odczycie tym powiedział m. in.: Nam, małemu państwu, bardzo wiele zależy na tem, byśmy mieli przyjaciół. Dziś bardzo trudno nam odpowiedzieć na pytanie, kogo mamy za przyjaciela. Sąsiedzi nasi, Związek Sowieców, Niemcy i Polska mają, jak przekonaliśmy się, w stosunku do nas zamiary imperjalistyczne. Dlatego też z państwami temi nie może nas łączyć przyjaźń. Istnieje naród, który, jeżeli nie dzisiaj, to jutro zdobędzie niezależność i z którym utrzymanie przyjaźni nie będzie przedstawiało dla nas niebezpieczeństwa. Chodzi tu o Ukraińców. Jeżeli nie będzie wolnej Ukrainy, nie be-

dzie też niepodległej Litwy, a w każdym razie niepodległość Litwy będzie narażona na wielkie niebezpieczeństwo”.

Narada u Prezydenta Rzplitej

Warszawa, 14. 11. (Tel. wł.). — Wczoraj w południe Prezydent Rzplitej przyjął min. Matuszewskiego na dłuższej naradzie w sprawie Chorzowa i stosunków gospodarczych. (w)

Konferencja kolejowa

Warszawa, 14. 11. (Tel. wł.). — W Berlinie zakończyła się konferencja delegatów kolei polskich, niemieckich i sowieckich w sprawie tranzytowej ta-

ryfy towarowej i ekspresowej w komunikacji niemiecko-rosyjskiej.

Konferencja dała wynik dodatni. — Najrealniejszym jej efektem jest wzmożenie udziału Polski w ruchu tranzytowym niemiecko-sowieckim. (w)

Kurs pożyczek polskich

Warszawa, 14. 11. (Tel. wł.). — Kurs pożyczek polskich na giełdzie nowojorskiej był we środę następujący: dillonowska 82—85, stabilizacyjna 74—75 (w)

Inspekcja portu w Gdyni

Warszawa, 14. 11. (Tel. wł.). — Dyrektor dep. morskiego min. przem. i handlu inż. Nosowicz wyjechał do Gdyni na inspekcję urządzeń portowych i stanu robót w porcie.

Ponadto dokona on inspekcji marynarki handlowej. (w)

Referendum ludowe przeciwko planowi Younga

Berlin, 13. 11. (Radio). Według zamierzeń rządu referendum ludowe w Niemczech przeciwko planowi Younga miałyby się odbyć 22 grudnia.

„Niebotyki”

Korespondencja własna.

Nowy Jork, w listopadzie.

W Ameryce niema nic bardziej „amerykańskiego” od „drapaczy chmur”. Sa one wynikiem niezwykłego przeludnienia i braku terenów budowlanych w wielkich miastach a powstanie ich umożliwił geniusz techniczny inżynierów amerykańskich, jak również karłowata odwaga tamtejszych kapitalistów. W ten sposób owe „skyscrapers” stały się symbolem nieograniczonych możliwości jak również dowodem, że podobna charakterystyka stosunków amerykańskich wcale nie jest przesadzona. Obecnie „niebotyki” są dumą miast amerykańskich a równocześnie wzorami nowego stylu w budownictwie, który dla swej masywnej wieżowej formy i tarasów otrzymał nazwę stylu babilońskiego. W dzisiejszych czasach „niebotyki” nie powstają w Ameryce jedynie z potrzeby; nawet w tych miejscowościach, które rozporządzają dostateczną ilością terenów budowlanych, wznoszą się ku niebu jako ozdoba i chluba miasta.

Budowa „niebotyków” należy w Ameryce do sensacji życia codziennego. Nawet najbardziej obojętny na wszystko, co dokoła niego się dzieje, nawet największy spekulant amerykański, który goni tylko za dolarem, zatrzyma się choć na chwilę przy budowie „niebotyku”, aby spojrzeć na tę masę rusztowań i tłumy robotników, którzy pracują nad wzniesieniem nowego olbrzyma.

Prace przy tym kolosie odbywają się w sposób następujący. W znacznej głębokości pod poziomem ulicy stawia się w rogach potężne betonowe słupy, które są podstawą przyszłej stalowej konstrukcji gmachu. Wewnątrz tych fundamentów znajduje się jeden lub więcej dźwigów elektrycznych a auta ciężarowe przywożą wprost do ich stóp ściśle ponumerowane części stalowe. Dźwigi ustawiają je wprost na miejscu przeznaczenia a robotnicy natychmiast je tam nitują.

Gdy rusztowanie stalowe pierwszego piętra jest już gotowe, dźwig automatycznie wznosi się do góry, na wysokość drugiego piętra i dalej prowadzi swą pracę, przyczem najpierw przedłuża się filary a następnie ustawia się na nich spojenia stalowe. W ten sposób wznosi się piętro za piętrami aż wreszcie przed oczami przechodniów ukaze

